

ספרי' — אוצר הספרים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש



וילך

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק יט

(תרגום חפשי)



יוצא לאור על ידי

"מכון לוי יצחק"

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות שישים ושש לבריאה

לזכרון

הצדקנית הרבנית מרת חנה ע"ה שניאורסאהן

בת הצדקנית הרבנית מרת רחל ע"ה

ובת הרה"ג הרה"ח ר' מאיר שלמה ע"ה

נפטרה ביום השבת קודש, ו' דעשי"ת, בעלות המנחה

שנת ה'תשכ"ה

ת' נ' צ' ב' ה'

אמו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

כתובתינו באינטרנט: <http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחות הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה".

מעין חי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הנדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלות קהילות בשבת,

בהוצאת צ"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט יגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבכבל"

ושיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א. פירוש הרוגוטשובי על "הכהנים בני לוי"

בפירושו על הפסוק¹, "ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל", מתעכב הגאון הרוגוטשובי² על המילים "הכהנים בני לוי":

הביטוי "הכהנים בני לוי" כבר כתוב לפני כן בסוף פרשת שופטים³ בענין עגלה ערופה – "ונגשו הכהנים בני לוי...". ושם נאמר ב"ספרי": "אין לי אלא תמימים, בעלי מומים – מניין? תלמוד לומר – בני לוי". כלומר, שהמילים המיותרות "בני לוי" באות לרבות, שגם כהנים בעלי מומים⁴ כשרים לענין עגלה ערופה⁵ –

ועל כך שואל הרוגוטשובי, "וכאן מאי? – מה באה התורה לרבות כאן במילים "בני לוי"? הרי כאן אין לומר שמילים אלו מרבות בעלי מומים, כי אין מדובר כאן על עבודה, שלגביה בעלי מומים פסולים.

וזהו אחד מן המקומות הבודדים, שבהם נשאר הרוגוטשובי בקושי⁶.

ב. פירוש רש"י ל"ויכתוב משה..."

כאמור פעמים מספר, אפשר ללמוד מפירוש רש"י על התורה, ענינים מופלאים⁷ גם בשאר

(1) פרשתנו לא, ט.

(2) ע"ה"ת כאן (ע' רסא).

(3) כא, ה.

(4) בספרי (הובא ברש"י) ע"ה"פ (שופטים יח, א), "לא יהי לכהנים הלויים כל שבט לוי" מרבה בעלי מומים ממש"נ "כל שבט לוי". ואכ"מ.

(5) וגם לברכת כהנים כשרים, כהמשך הכתוב, "כי במ חתר גוי ולברך גוי", וכבספרי שם. וראה תענית כו, רע"א ובתוד"ה אי.

(6) וידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר עליו "שר התורה".

(7) ל' השל"ה במס' שבועות שלו (קפא, א).

חלקי התורה. וכך גם בענינו, שלפי פירוש רש"י, מתורצת הקושיה שלעיל דוקא על פי פשוטו של מקרא:

רש"י מפרש בפסוקנו: "ויכתוב משה... ויתנה – כשנגמרה כולה נתנה לבני שבטו".

דברי רש"י, "כשנגמרה כולה" מובנים, כפי שמסבירים מפרשיו⁸: כדי שלא יחשבו, שמשה רבנו כתב את ספר התורה רק עד לפרשה זו, ולא יותר, (כיון שהתורה מספרת כאן שמשה רבנו כתבו ונתנו), ונתן את ספר התורה בלתי מושלם, אומר רש"י שהוא נתנו "כשנגמרה כולה".

[בכך מובן מדוע מצטט רש"י ב"דיבור המתחיל" גם את המילה "ויתנה", ואינו אומר בקיצור "ויכתוב משה, כולה".

כי מהמילה "ויכתוב" בלבד עדיין אין הוכחה שמדובר כאן על "כולה". אך כיון שכתוב "ויתנה", מוכרחים לומר שהכוונה היא ל"כולה", כי משה לא היה, בודאי, מוסר את התורה בלתי שלמה].

אך אין מובנים דברי רש"י בהמשך "נתנה לבני שבטו": לכאורה, הוא חוזר בכך על הנאמר בפסוק עצמו – "ויתנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון...?"

אם כוונת רש"י היא להדגיש שמשמעות המילה "כהנים" כאן כוללת (לא רק כהנים, אלא) את שבט לוי כולו – "בני שבטו" – קשה: הביטוי "כהנים בני לוי" כבר כתוב קודם לכן, כדלעיל, ושם אין הכוונה לשבט לוי כולו, אלא רק לכהנים, כפי שמודגש שם בהמשך, "כי במ בחר ה'... לשרתו ולברך... ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע", כמו כן נאמר גם הביטוי

(8) ראה ג"א, ס' זכרון (כ"פ הא') וח' ופ' מהרי"ק כאן.

ש"ח ומשכיל לדוד בא"א.

ג. ההסבר: הכהנים – נציגי שבט לוי

ההסבר לכך הוא:

גם כאן, כבפסוקים אחרים, סובר רש"י, שב"ויתנה אל הכהנים בני לוי" הכוונה היא, שהנתינה ממש היתה רק לכהנים, אך דוקא משום כך מתעוררת השאלה, שעליה הוא עונה בפירושו: הרי משה רבנו מסר את ספר התורה כפי שנאמר בסוף הפסוק, גם, ואל כל זקני ישראל" – לכל שבטי ישראל, אשר הזקנים היו נציגיהם¹⁶. ואם ספר התורה שניתן ל"הכהנים בני לוי", היה לכהנים בלבד, יוצא שהוא ניתן לכל שבטי ישראל, חוץ מהלויים של שבט לוי?!

לכן מדגיש רש"י בפירושו: "נתנה לבני שבטו", שמסירת ספר התורה עלידי משה רבנו לכהנים, היא מסירה "לבני שבטו", כי הכהנים ייצגו בכך את שבט לוי כולו¹⁷, בדיוק כשם שכל זקני ישראל קבלו את ספר התורה כנציגים של כל שבטי ישראל.

זוהי גם הסיבה לכך, שהתורה מוסיפה את המילים "בני לוי", כי לא נתנו להם את ספר התורה ככהנים בפני עצמם, אלא כ"כהנים בני לוי" – נציגי שבט לוי, אשר בהיותם ה"שרים"¹⁸ של שבט לוי הם נציגי השבט כולו, בדומה לזקני שבטי ישראל.

אמנם, באופן כללי, הכהנים מובדלים משבט לוי¹⁹, והם מתנה נפרד^{19*}, אך אין הכוונה בכך, לפי פשוטו של מקרא²⁰, שהם נפרדים לחלוטין משבט לוי, אלא שבנוסף למעלת הלוי יש להם גם מעלת כהונה.

להלן חלק מן ההוכחות לכך:

16) פירש"י בהעלותך יא, כו.

17) וכן דייק בפ' תבוא (כט, ג), נתן משה הספר תורה לבני לוי.. את בני שבטך כו".

18) פירש"י יתרו יט, ו. וראה ג"כ פירש"י שמות ב, טו. 19) וכמש"נ (דה"א א כג, יג), ויבדיל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו על עולם גו", ובלשון הרמב"ם (הל' כלי המקדש רפ"ד): הכהנים הובדלו מכלל הלויים כו".

19*) פירש"י במדבר ב, ב.

20) ראה שקו"ט ע"ד ההלכה בס' חקרי לב או"ח סי' לה.

"הכהנים הלויים" מספר פעמים בתורה⁹, ובכל מקום¹⁰ הכוונה היא לכהנים בלבד, כפי שמפרש רש"י בפעם הראשונה¹¹: "הכהנים הלויים – הכהנים שיצאו משבט לוי",

מהי איפוא הוכחתו של רש"י כאן, שהמילים "ויתנה אל הכהנים בני לוי" מכוונות אל שבט לוי כולו – "לבני שבטו"?

אמנם, בסוף הפסוק עצמו נאמר "הנושאים את ארון ברית ה'", ונושאי הארון היו הלויים¹², אך אפשר להסביר, כדברי ה"חזקוני"¹³, שמדובר כאן על הכהנים שהכינו את הארון כדי לאפשר ללויים לשאתו, והם "שמו אותם (את בני קהת)... אל משאו", ככתוב בסוף פרשת במדבר¹⁴. ואמנם, פירוש זה אינו כל-כך "חלק", אך בכל זאת הוא קרוב יותר לפשוטו של מקרא מאשר הפירוש שבמילים "הכהנים בני לוי" הכוונה היא לשבט לוי כולו.

[ובפרט: בין כך ובין כך אי אפשר לפרש ש"הנושאים את ארון ברית ה'" הם כל שבט לוי, כי רק בני קהת נשאו את הארון¹⁵].

9) שופטים יז, א. יז, יח. יח, א. תצא כד, ח. תבא כו,

ט. 10) ומה שפירש"י בשופטים (יח, א) "ונחלתו – אלו קדשי הגבול תרומות ומועשרות כו", דקאי גם על הלויים – היינו משום שנאמר "לכהנים הלויים) כל שבט לוי", שמרבה גם הלויים. ואף שפירש"י (כנ"ל הערה 4) "כל שבט לוי – בין תמימין בין בעלי מומין" – היינו מתיבת "כל" (ודלא כבש"ח שם). ואכ"מ.

11) שופטים יז, ט.

12) ראה ח' ופ' מהרי"ק כאן.

13) בפ' הב' (וראה גם ש"ך עה"ת כאן). – בפ' הא' כ' דהכהנים נקראו "נושאי ארון גו" מפני שנשאו אותו אחרי פטירת משה כו' (וכן נקראו בספר יהושע (קאפיטל ג"ד) "הכהנים נושאי ארון גו" וכיו"ב) – אבל קשה לפרש כן בפרש"י, שהרי התלמיד לא למד זה עדיין.

14) ד, ה ואילך.

15) ראה ספר זכרון כאן.

ומש"נ (עקב י, ח) "בעת ההיא הבדיל גו' שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה'" – י"ל כי נקט שלימות ותכלית ההבדלה דשבט לוי – שזוהו נשיאת הארון.

ומש"נ לקמן בפרשתנו (לא, כה), ויצו משה את הלויים נושאי ארון גו" יש לפרש כנ"ל [או דקאי רק על בני קהת (ובראב"ע שם – דקאי על הכהנים) – ודוחק לומר כן לרש"י, מדסתים].

(א) בתחילת פרשת בהעלותך אומר רש"י: "למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים.. שלא היה עמהם... לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקדוש־ברוך־הוא: חייך, שלך גדול משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות." מכך מוכח, שלמרות שענין הדלקת הנרות והטבתם שייכת רק לאהרן (כחונה²¹), בכל זאת זוהי השתתפותו של²² השבט כולו בחנוכת המזבח, והקדוש־ברוך־הוא הסיר על־ידי־כך את הטענה ש,לא הוא ולא שבטו..."²³.

(ב) לאחר מחלוקת קרח אמר הקדוש־ברוך־הוא למשה: "קח מאתם מטה מטה... שנים עשר מטות... ואת שם אהרן תכתוב על מטה לוי כי מטה אחד..."²⁴ וכפי שמפרש רש"י: "כי מטה אחד – אף־על־פי שחלקתים לשתי משפחות – משפחות כהונה לבד ולויה לבד – מכל מקום שבט אחד מהם".

ד. הלוייה – זרות לכהונה, כבעלי מומים לגבי כהנים

לפי האמור לעיל מובן, גם בלימוד בדרך ההלכה, כיצד במילים "הכהנים" בני לוי" אשר בסוף שופטים, מרבה התורה את בעלי המומים, כדלעיל, בסעיף א':

21 כלשון רש"י, "שאתה מדליק ומטיב כו'". וראה תו"י יומא כד, ב ד"ה הדלקה. וראה צפע"ג הל' מת"ע לג, ג"ד (נעתק בצפע"ג עה"ת פ' בהעלותך ע' פו"פח): ועוד. ונתבאר בארוכה – ע"ד הפשט – בלקו"ש ח"ח ע' 100 ואילך.

22 ובפרט שבתנחומא (בהעלותך ג) ובמדב"ר (פט"ו, ג) מסיים: "לכך נאמר דבר אל אהרן וגו' בהעלותך ואח"כ קח את הלויים", ורש"י מביא רק דשל אהרן גדול מצד הנרות כו' (רק עניני כהונה כו'). וראה תנחומא שם ה. במדב"ר שם, ו. והחילוק י"ל: בתנחומא (שם ג) ובמדב"ר (שם ג). והיו מצירין ואומרים כו' (כל שבט לוי), משא"כ בפרש"י (ועד"ו בתנחומא שם, ה. במדב"ר שם, ו) "חלשה או דעתו" (רק של אהרן) אף שהסיבה הייתה גם, ולא שבטו".

23 וראה תנחומא (שם, ה) ובמדב"ר (שם, ו) ומי הי' נשיא הלוי זה אהרן כו'.

24 קרח יז, יו"ת. וראה תנחומא ובמדב"ר שבהערה הקודמת.

כשם שבעלי המומים הם כהנים, ואף אוכלים קדש־קדשים, שאכילתם מכפרת²⁵, אך בכל זאת הם נקראים "זרים" לגבי כהנים תמימים, כנאמר בתלמוד הירושלמי²⁶: "הוא זר, הוא בעל מום" – כך גם בני לוי, למרות שהם "שבט אחד" עם הכהנים, בכל זאת הם נחשבים כ"זרים" לעומת הכהנים, ולכן, דוגמא זו, המילים "בני לוי" מרבות את בעלי המומים.

וכך בעניננו: ספר התורה לא ניתן לכהנים מפני קדושת הכהונה כשלעצמה, אלא כ"כהנים בני לוי" – ככהנים הכוללים בתוכם גם את ענין הלוייה, למרות שיש בכך, "זרות" לגבי חלק הכהונה שבהם.

ה. בשלושה ענינים אלו – הכהנים שונים, לכאורה

אך עדיין אין ברור: אם הכהנים נפרדים בכל זאת מן הלויים, עד אשר היו במחנה בפני עצמו²⁷, מדוע לא ניתן להם ספר התורה ככהנים בפני עצמם, ולא רק כ"שרים" של הלויים?

שאלה זו קיימת גם לגבי שני הענינים שנזכרו לעיל – (א) הדלקת והטבת הנרות, שהיא במקום "חנוכת המשכן והמזבח" (ב) המטה במחלוקת קרח – מדוע לא הפרידו שם את הכהנים מן הלויים?

ואדרבה: בשלושה ענינים אלו סביר יותר, לכאורה, להפריד את הכהנים משבט לוי:

(א) בעניננו, אמנם נאמר²⁸ על שבט לוי כולו "ורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל" – שעליהם ללמד את ישראל תורה – אך בכל זאת, יש לכהנים תפקיד מיוחד בכך, ודוקא

25 תצוה כט, לג. רמב"ם רפ"י מהל' מעה"ק, וראה ג"כ שהמ"צ להצ"צ מצות איסור עבודת בע"מ כו' (ע' לא) מצות אכילת ק"ק (ע' צ).

26 יומא פ"ב ה"א.

27 ראה לעיל הערה *19.

28 ברכה לג, י.

מענינים של היפך הקדושה והטהרה, ואסור שתהיה בו טומאה. ואילו הלוי אינו מושלל מעניני טומאה, ורק כאשר הוא צריך לעסוק בעבודת הלויים הוא צריך להיטהר.³⁹

כך גם בדרגות של „כהונה” ו„לויה” הקיימות אצל כל יהודי⁴⁰: דרגת „כהן” היא הדרגה בנפש⁴¹ שבה אין שום מגע עם טומאה⁴². ודרגת „לוי” שבנפש היא דרגה שהטומאה יכולה להגיע אליה, אך העבודה של דרגה זו מבטלת („טבילה” – אותיות „הביטל”⁴³) את הטומאה.

במילים אחרות, ובלשון התניא⁴⁴: כהן הוא עבודה של „אתהפכא”, אין כלל רע, בדומה למעדנים העשויים „ממאכלים ערבים ומתוקים”, לויים – עבודת „אתכפיא”, שוברים את הרע ומבטלים אותו, כמעדנים העשויים „מדברים חריפים או חמוצים, רק שהם מתובלים ומתוקנים היטב...”.

לפי זה מובן מדוע לא הפרידו את הכהנים מהלויים בשלושת הענינים שהוזכרו, כי מטרתם ותכליתם של שלושת הענינים הללו היא תיקון ענין בלתי רצוי, שאינו קשור לדרגת כהן, שבה אין שום רע, אלא לדרגת לוי. ולפיכך, היו ענינים אלו אפילו בכהנים עצמם מפני ענין הלוייה שבהם ולא מפני מעלת הכהונה שבהם.

עליהם נאמר²⁹, „ובאת אל הכהנים... והגידו לך... על פי התורה אשר יורוך...”, „ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע”, ענין שאינו נאמר לגבי הלויים. ואם כך, צריך היה לתת להם את ספר התורה בנפרד, ולא יחד עם הלויים.

ב מצות הדלקת³⁰ והטבת הנרות שייכת לכהנים בלבד, כלשון רש”י שלעיל: „שאתה מדליק ומטיב את הנרות”, וללויים אסור לעשות זאת, כלכל שבטי ישראל. ואם כך – היתה צריכה להיות ללויים השתתפות אחרת בחנוכת המזבח.

ג טענת קרח „ומדוע תנשאו על קהל ה”³¹ כלל לא היתה לגבי שבט לוי, שקרח עצמו היה לוי, אלא דוקא על הכהונה כשלעצמה, כפי שהוא אומר³², „ובקשתם גם כהונה” – והרי המטות היו „למשמרת לאות”³³, ש„ולא ילוננו עוד על הכהונה”³⁴, ואם כך היה צריך להיות לכהנים מטה לעצמם.

1. כהנים – אתהפכא, לויים – אתכפיא

ההסבר לכך, בפנימיות הענינים, הוא:

אמנם, הן הכהנים והן הלויים הורמו מכל ישראל כדי לשרת את הקדוש-ברוך-הוא³⁵ והם מופרשים מעניני העולם הזה³⁶, אך יש הבדל ביניהם: לכהן אסור להיטמא³⁷, ולפיכך אסור לו לצאת לחוץ-לארץ³⁸, ואילו על הלוי אין איסור זה חל. כלומר, כהן מופרש לחלוטין

29 שופטים יז, ט”א. כא, ה.

30 ראה לעיל הערה 21.

31 קרח טז, ג.

32 שם, י. וראה בזה בארוכה לקו”ש [המתורגם] ח”ח ע’ 107 וש”כ.

33 שם יז, כה.

34 פרש”י שם. וראה רמב”ם ומפרש”י רש”י.

35 ראה עקב י, ה. ובפרש”י. ובל’ הרמב”ם (הלכות כלי המקדש רפ”ג. וראה רמב”ם הל’ שמיטה ויובל פי”ג הי”ב): זרע לוי כולו מובדל לעבודת המקדש כו’.

36 ובל’ הרמב”ם (הלכות שמיטה ויובל שם): הבדלו מדרכי העולם.

37 ר”פ אמור.

38 רמב”ם הל’ אבל פ”ג הי”ג. טושו”ע יו”ד סו”ס שסט.

39 להעיר ממרו”ל (מנחות בסופה) כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה (אף שלא נמצא בשעה זו כהן ולוי שעוסקים בהל’ אלו).

40 ראה רמב”ם (הל’ שמיטה ויובל שם הי”ג): ולא שבת לוי בלבד אלא כל איש וכו’ קדש הקדשים.

41 להעיר מח”כ צה, א – הובא באגה”ק סי”ב (ק”ח, א) – דהנשמה נקראת בת כהן.

42 ובפרטיות יותר, בהל’ כהן סתם, מכיון שמותר לו ליטמא „לשאריו הקרוב וגו’”, אינו מובדל לגמרי מענין הטומאה: משא”כ בהל’ כה”ג (שלמעלה, ואצל כאו”א) הוא מובדל לגמרי מענין הטומאה – ראה בכ”ז לקו”ש [המתורגם] ח”ז ע’ 164 ואילך.

43 סידור סוף כוונת המקוה (קנט, סע”ד) ושם: אלא שנתחלף הוי”ו בה”א.

44 פכ”ו.

לזכות

כ”ק אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח



ויה”ר שעי” קיום הוראת

כ”ק אדמו”ר מלך המשיח (בשיחת ב’ ניסן ה’תשמ”ח)

להכריז יחי, יקויים הבטחתו הק’,

שההכרזה תפעל ‘ביאת דוד מלכא משיחא’



יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח

לעולם ועד

הוספה

בשורת הגאולה

מ.א.

ועוד והוא העיקר – שכן תהי' לנו בפו"מ, ויתירה מזה, שכבר היתה לנו, בלשון עבר, ובפרט ע"פ הפתגם הידוע של רבותינו נשיאינו ע"ד הפירסום דביאת המשיח בעיתונים, כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה שנתפרסם בכו"כ עיתונים בעולם כולו (ויש להוסיף ולפרסם עוד יותר) ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"י, ותיכף – כבר בא – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ובגלוי לעיני כל באי עולם, ועאכו"כ „לעיני כל ישראל"י, ותיכף ומיד ממש.

(משיחות ש"פ נצבים תנש"א, יום ב' דר"ה, וש"פ וילך ו' תשרי תשנ"ב)



(1) ראה סה"ש תורת שלום ע' 12: „דער רבי (אדמו"ר הזקן) האָט געזאָגט אַז משיח וועט שטיין אין גאַזעטן . . אַלע אידען וועלען זיין פאַרטיג צו ביאת המשיח גלייך ווי עס שטייט אין גאַזעטען אַז ער גייט".
(2) שה"ש ב, ח. ובשהש"ר עה"פ.

ג) מחלוקת קרה: לקיחת המטות היתה קשורה לתיקון מחלוקת קרה, ככתוב⁴⁷ „והשכותי מעלי את תלונות בני ישראל...".

ולכן לא היו הכהנים מופרדים משבט לוי בשלושה ענינים אלו.

מצד שני, הכהנים (ואהרן) הם שלוחי שבט לוי לביצוע שלושה ענינים אלו, כי על ידי כך היו בתיקון ובתשובה שבהם שני המעלות: דרגת לוי ו„אתכפיא" – תיקון הרע, ודרגת כהן ו„אתהפכא" – תיקון הרע נעשה בשיא השלימות⁴⁸, באופן של אתהפכא חשוכה לנהורא ומרירו למתקא, והוא נעשה כולו טוב. (משיחות ש"פ נצו"י תשכ"ו)

(47) קרה יו, כ.

(48) וכיון שג"ז עיקר – לכן א"א בלויים סתם, ואסורים בהדלקת ו)הטבת הנרות.

ז. שלושת הענינים הנ"ל – תיקון הרע

הסבר הדברים:

א) בענינו: ספר־התורה ניתן לא למען לימוד תורה סתם, אלא כדי למנוע התנהגות בלתי רצויה, ולכן הוא ניתן דוקא לאחר התוכחות וכריתת הברית שבפרשת תבוא ונצבים⁴⁵.

ב) הדלקת והטבת הנרות היתה קשורה ל„חלשה דעתו" של אהרן, זוהי עבודה שמעין חזרה בתשובה, הנובעת מדרגת „לוי" שבו – שענינה כללית: אורה יוצאה לכל העולם⁴⁶, שהרי אפילו מעט אור – תפקידו לדחות חושך.

(45) וכן לקמן בפרשתנו לא, טז ואילך. שם, כו ואילך.
(46) תנחומא תצוה ו, שם בהעלותך ב. ויק"ד פל"א, ז. וראה ירושלמי ברכות פ"ד, ה"ה.

